

עלון מס' 112

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת ויגש

'ציפייה לישועה'

[יש לראות בעין פקוחה את **הפוליטיקה האלוהית הרוחנית והגשמית**, שמופיעה על ידינו ומתוכנו – כזו היא פרשת המפגש בין יהודה ליוסף, בראשית פרשת ויגש]

חז"ל מודיעים לנו במסכת שבת (דף לא, א) שביום הדין¹ ישאלו את האדם **"ציפית לישועה?"** והמובן של **'ציפית'** הוא כעין **"יושב ומצפה"** (תנא דבי אליהו, לא א ובעוד מקומות) ובדברי רש"י מתפרשת 'הציפייה' **'לדברי הנביאים'** (שם) והר"ן מוסיף ומסביר **"בימך!"**

כלומר: **צפה - לא רק לעתיד - אלא [להתגשמותו] בימך!**

"הכל חוזר לגדלות באמונה, צריך להתרגל לראות מעשי ד' בימינו ממש" (ולא להיות 'כצדיקים שאינם מאמינים' וד"ל)

והיינו: ככל שמרבים בשקידת התורה, ומתמלאים **גבורת רוח** של תלמידי חכמים, יותר בוטחים שד' הולך **ומושיע את עמו**, בין על ידי מלחמה בין ללא מלחמה.

ישראל חוזר לבריאותו, לבריאות גופו ולבריאות נשמתו.

בריאות [של התנהגות ועשייה] בצבא ובישיבה, בחקלאות ובלמדנות.

אין לשכוח שלגוף הישראלי יש נשמה, והיא התורה, ושניהם מהווים גילויים שונים של אותה חיוניות אלוהית. **"קודשא בריך הוא ישראל ואורייתא – חד"**. (זוהר, פרשת אחרי מות עג, א)

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" פרשת ויגש ב 19 תשל"ב עמ' 413 להר"ש אבינר הי"ו

¹ וכך היה הרצי"ה זצ"ל חותם את מכתביו במלים "בצפיית הישועה השלימה"